

1. Allah

Köztudott, hogy minden nyelvben létezik néhány szó, melyet Istennel, vagy esetleg egyes istenségekkel kapcsolatban használnak. Nem ez a helyzet az *Allah* szó esetében, hiszen Allah az Egy Igaz Isten neve, amely csak Őt illeti meg. E szónak nincs többes száma és neme sem, ami a szó egyediségét mutatja.

Allah az Egy és Igaz Istennek a neve. Ez a név összegyűjti, és magába foglalja Isten, vagyis Allah tulajdonságait és többi nevét.

Allah a Legfelsőbb Hatalom, a világegyetem Teremtője és Fenntartója. Allah semmihez sem hasonló, és semmi sem hasonlítható Hozzá. Tehát az Allah szó Isten tiszteletteljes megnevezése, amely egyedül Őt, az Egy Igaz Istent illeti meg. Allah nem különbözik más egyistenhívő vallások Istentől, hiszen azok a vallások is az Egyetlen Isten kinyilatkoztatásai. Az Allah tulajdonnév használata az tükrözi, hogy az iszlám nagy hangsúlyt fektet az Istenben való hit tisztaságára, emiatt bármely istenségnek vagy személynek Istennel való társítása az iszlám szerint olyan hatalmas bűn, amit Isten nem bocsát meg.

Mohamed prófétát (béke legyen vele) kortársai egyszer Allahról kérdezték. A válasz egyenesen Istentől jött a Korán egyik rövid szúrája által. Ez a Korán-részlet az egyistenhit lényegéről szól:

A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében „*Mondd [óh Mohamed]: Allah az Egyedülvaló, Allah az Örökkévaló! Nem nemzett és nem nemzettet. És senki nem fogható hozzá.*” (Korán, 112: 1-4).

Néhányan a nem muszlim vallásúak közül azt állítják, hogy Allah az iszlámban kemény és kegyetlen Isten, Aki azt követeli, hogy mindenben tartsák be utasításait, nem szeret minket és nem is kedves. Semmi sem állhat olyan messze az igazságtól, mint ez az állítás. Elég, ha megnézzük, hogy – a 9. Szúra kivételével – a Korán 114 szúrájának mindegyike a következőképpen kezdődik: „*A Könyörületes és Irgalmas Allah nevében*”. Mohamed próféta (béke legyen vele) egyszer azt mondta: „Allah sokkal könyörületesebb a szolgálóihoz, mint ez [az anya] csecsemőjéhez.” (al-Bukhári)

Allah igazságos, ezért a bűnösök megkapják büntetésüket, az erényesek pedig elnyerik Allah jutalmát. Allah könyörületessége az igazságosságában mutatkozik meg. Nem kaphatnak azonos bánásmódot Uruktól azok, akik egész életükben Őt imádják és szolgálják, és azok, akik Ellene

vannak, és egész életükben csak kihasználják az embereket. A jó és rossz emberekkel való azonos bánásmód elvárása a tetteinkkel való túlvilági elszámolás megtagadását jelentené. A túlvilági elszámolás az a dolog, ami az evilági erkölcsös és erényes életre ösztönöz minket. Az alábbi Korán-idézetek ebből a szempontból világosak, és mindent megmagyaráznak: „*Az istenfélőknek a gyönyörűség kertjei jutnak osztályrészül. Vajon tekinthetjük-e a bűnösökhöz hasonlóknak azokat, akik muszlimok [alávetették magukat Allahnak]? Mi történt veletek? Hogyan ítéltetek [így]?*” (Korán, 68:34-36).

Azok az elképzelések, melyek szerint Isten megpihent a teremtés hetedik napján, harcolt az egyik katonájával, rosszindulatú terveket szőtt az emberiség ellen, vagy emberi alakban megtestesült, az iszlám szerint istenkáromlásnak minősülnek.

Az iszlám elveti Isten bármely emberi formában történő jellemzését, illetve azt, hogy úgy írják le Őt, mintha bizonyos embereket vagy nemzeteket gazdagságuk, hatalmuk vagy fajtájuk miatt előnyben részesítene. Allah az embereket egyenlőnek teremtette, ezért csak erényükön és áhítaton keresztül különbözhetnek egymástól, vagy részesülhetnek a Teremtő kegyeiben.

2. Allah, az Önmagában létező és az Örökkévaló

A Teremtőnek másnak kell lennie, mint az általa teremtett dolgoknak, mert ha ugyanolyan lenne, mint azok, akkor Ő is időleges lenne, azaz Őt is teremteni kellett volna. A Teremtő azonban nem időleges, tehát semmi sem olyan, mint Ő. Mivel Allah Örökkévaló, akkor nem lehetett teremteni, és ha senki sem teremtette, akkor fennmaradása semmitől sem függ, ezért létezésének soha nincs vége, tehát a Teremtő Örökkévaló, azaz Ő az Első és az Utolsó. Allah Önálló és Önellátó, vagy ahogy a Korán mondja: *Al-kajjum* (Önmagában létező). A Teremtő nemcsak létrehozza a dolgokat, hanem megvédi azokat, gondoskodik róluk, irányítja sorsukat, majd megszünteti létezésüket, s tudja az élőlények élő- és nyugóhelyét. Hozzá tartoznak a mennyek és a föld, nincs olyan élőlény a földön, amely az Ő tudta nélkül mozogna, mivel minden az Ő kezében van.

3. Isten tulajdonságai

Amennyiben a Teremtő Örökkévaló, akkor tulajdonságai is örökké kell, hogy tartsanak. Allah tehát nem veszíthet tulajdonságaiból és nem is szerezhet újakat, és nincs senki, aki Hozzá hasonlatos lenne. A Korán ezt a következő mó-

don összegzi: „Istennek nincs fia, és mellette sincs semmilyen más isten: mert akkor minden isten utánozná azt, amit Ő teremtett, és néhányan közülük többre vinnék, mint a többiek. És ha a földön vagy a mennyekben Istene kivül még más istenek is léteznének, a föld és a menny bizonyára összedölné.” (Korán 23: 91).

4. Bálványok és istenségek

A Korán emlékeztet bennünket az állítólagos istenek hamisságára, és az ember által készített tárgyak bálványozótól azt kérdezi: „Azt szolgáljátok-e, amit ti faragtok ki, noha Allah teremtett titeket, s azt, amit csináltok?” (Korán, 21: 95-96).

Az égitesteket istenítőknek a Korán Ábrahám (béke legyen vele) történetét idézi: „Amikor az éjszaka leszállt rá, meglátott egy csillagot és azt mondta: „Ez az én Uram”, de amikor a csillag leszállt, azt mondta: „Nem szeretem az eltűnököt.” Amikor látta a holdat feljönni, azt mondta: „Ez az én Uram.” De amikor a hold leszállt, azt mondta: „Ha az én Uram nem vezet engem, akkor biztosan én is eltévedek, mint a többiek.” Amikor meglátta a felkelő napot, azt mondta: „Ez az én Uram, ez nagyobb.” De amikor a nap leszállt, azt mondta: „Ő népeim, biztosan el fogom azt hagyni, amire ti gondoltok. Arcomat Őfelé fordítottam, akitől a mennyek és a föld származik. Tiszta hitű ember vagyok és nem a bálványimádók közül való.” (Korán, 6: 76-79).

5. Az egyistenhit

Ahhoz, hogy valaki muszlim lehessen, azaz hogy teljesen alávesse magát Istennek, abban az értelemben kell hinnie Isten egyedüliségében, hogy Ő az egyedüli Teremtő, a Megóvó, a Tápláló, a Halálba Küldő, a mindent Tudó, a mindent Látó, a mindent Halló, az Ítélező stb. Ezt a hitet *tawhid ar-rububijah*-nak nevezzük. Az ebben való hit azonban önmagában nem elegendő, mert a *tawhid ar-rububijah*-ban való hit mellett szükséges hinni a *tawhid al-uluhiyyah*-ban, azaz el kell ismerni azt a tényt, hogy egyedül Isten az, Akit imádni és szolgálni kell, valamint a *tauhid el-aszma wa-sszifāt*-ban is, ami az Allah neveiben és tulajdonságaiban való hitet jelenti.

Muszlim az, aki elfogadja az egyistenhit (fent említett) három fajtáját, az tartózkodik minden más dolog vagy személy bálványozásától.

A hitnek állandónak kell lennie, és semmi sem készíthető a hívőt arra, hogy az Igazságot megtagadja.

Amikor a hit belép az ember szívébe, akkor a hívő lelki- és szellemi állapota megváltozik. Az új lelkiállapot következményei a hívő cselekedetei lesznek. A cselekedetek pedig nem mások, mint a hit bizonyítékai.

6. A hála

Az Isten iránt érzett hála, az *ibáda* (istenimádat) lényege. A hála érzése annyira fontos, hogy a hitetleneket az iszlámban *káfir*-nak hívják, ami igazságot megtagadó, hálátlan embert jelent.

A hívő szereti Allahot és hálás neki azokért a kegyekért, amelyeket Tőle kapott.

A hívő mindig tudja, hogy még a legapróbb bűnéért is megkapja büntetését az evilágon vagy a túlvilágon, tehát féli Istent, aláveti magát Neki, és mély alázattal szolgálja Őt. Lehetetlen ilyen tudatállapotba kerülni anélkül, hogy valaki ne gondolna Istenre, mert az Istenre való emlékezés a hit éltető ereje, és nélküle a hit elhalványul az emberek szívében. A Korán azáltal próbálja felkelteni és ébren tartani a hálaérzetet, hogy gyakran emlegeti Isten tulajdonságait. A legtöbb ilyen tulajdonságot együttesen említve az alábbi Korán-idézetekben találhatjuk:

„Ő Allah, akin kívül nincs más Isten. Ő a rejtett és a nyilvánvaló dolgok tudója. Ő a Könyöröltes és az Irgalmas. Ő Allah, akin kívül nincs más Isten, a Király, a Szentséges, a Békesség, a Biztonságot adó, a Megóvó, a Hatalmas, az Óriási, a Büszke. Magasztaltassék Allah! Mennyire fölötte áll annak, amit társítanak mellé! Ő Allah, a Teremtő, az Alkotó, a Megformázó. Őt illetik meg a legszebb nevek. Őt magasztalja mindaz, ami az egekben és a földön van. Ő a Hatalmas és a Bölcs.” (Korán, 59: 22-24),

„Allah - Rajta kívül nincs más isten - az Élő, a Magában létező. Nem vesz rajta erőt szendergés, sem álm. Ővé minden, ami az egekben és a földön van. Vajon ki az, aki engedélye nélkül közbenjárhatna Nála? Tudja azt, ami előttük van, és azt, ami mögöttük van. Ők azonban nem fognak föl semmit az ő tudásából, kivéve azt, amit Ő akar. Széke átöleli az eget és a földet. Megőrzésük nem görnyeszt meg őt. Ő a Magasztos és a Hatalmas” (Korán, 2: 255),

„Ti, az Írás birtokosai! Ne lépjétek túl a határt a ti vallásokban, és ne mondjátok Allahról mást, csak az igazságot! Jézus, a Messiás, Mária fia csupán küldötte Allahnak, és Ő Allah szava, amit sugalmazott Máriának és be-

lőle kiáradó szellem. Higgyetek hát Allahban és az Ő küldötteiben, és ne mondjátok azt, hogy: Három [Hármas istenség]! Hagyjátok abba! Jobb az Nektek! Allah csupán egyetlen Isten. Magasztaltassék! Hogyan is lehetne gyermeke?” (Korán, 4: 171).

7. Az igaz hit

Minden emberben megtalálható a sugallat, az érzelem, a vágyak és a hóbort, ami befolyásolhatja tulajdonságait, az életmódját, és a sajátos személyiségét. Az embert az Isten megajándékozta a szabad gondolkodással. Képes érvelni és megérteni, s így irányítani tudja akaratát és érzelmeit, indulatait és gondolkodását aszerint, amit ő megfelelőnek lát. Azonban az ember elméje és érzelme elterelheti őt a leghelyesebb útvonaltól is: tudatlanul eltévedhet a sikeres és boldogsággal teli úttól, és az élete a zűrzavaros és szármalmas hitetlen élet felé veheti irányát, mely szenvedést okoz önmagának és a társadalom tagjainak egyaránt. Az isteni útmutatás alapos megértése ennél fogva szükséges az ember számára ahhoz, hogy felismerje élete pontos értelmét, ami elvezeti őt Allah útjára, az egyetlen igaz útra ezen a földön, ami megérteti az emberrel az ő és a világ-egyetem közti kapcsolatot. Isten akaratának való alávetés kontrollálja az embert, valamint ez a helyes út, ami az üdvözüléshez vezet. Az iszlám az utolsó vallás, amely a világra került az utolsó próféta, Mohamed (béke legyen vele) által, és ez az egyetlen hit, mely megmaradt az eredeti formájában. Így az iszlám hit az egyetlen helyes út, az emberi tulajdonságoknak és viselkedésnek az alapja.

Amikor az ember gyakorolja az iszlám vallást, az elvezeti őt – az Istennek tetsző – helyes irányba, így az energiáját és a törekvéseit egy tudatosan tervezett életbe fekteti be. Az iszlám hit segít az emberi elme fejlesztésében, és nem akar logikátlan dolgokat az emberre ráerőltetni. Az iszlám hit alapelvei és erkölcsi tanácsai kapcsolatban állnak és összhangban vannak a világegyetemmel. Számos természettudós, filozófus és gondolkodó tartja úgy, hogy ellentmondás feszül az ember és a természet között, és az ember igyekszik legyőzni a természet hatalmát. Az iszlám javítja ezt a beszűkült látókört. Eszerint minden a világon azért lett teremtve, hogy az embert szolgálja, és az ember azért lett teremtve, hogy Allahot szolgálja. Emiatt az összefüggés miatt az ember és a természet között összhang van. Ez a tény átítja az emberi tudatot békével, elégedettséggel, megnyugvással és boldogsággal, s ez megszabadítja gondolatait az aggodalomtól, a rettegéstől és az ellenséges érzelmektől. Így az ember elméje megtelik szeretettel, reménnyel, optimizmussal, s így lehetőségünk nyílik arra,

hogy könnyebben, magabiztosabban és megfontoltabban nézzünk szembe a nehézségekkel.

A muszlim ember hisz Allahban és abban, hogy a Rá jellemző tulajdonságok tökéletesek, s ez mélységes hatást gyakorol a muszlimok személyiségére, egyéniségére, és egész életszemléletére.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2. szám

ISTEN FOGALMA AZ ISZLÁMBAN

Magyarországi Muszlimok Egyháza

1116 Budapest, Sáfrány utca 43.

Mobil: +36 20 204 - 5852

Tel.: +36 1 20840 40

<http://www.iszlamegyhaz.net/>